

[Tom Behnke]

De ældre har gennem længere tid været udsat for en meget dårlig behandling. Gennem årtier har de ældre betalt en til stadighed stigende skat. De har uden at beklage sig bidraget til socialstaten i den tro, at når de på et tidspunkt ville trække sig tilbage, så ville de også kunne modtage de nødvendige ydelser af den offentlige sektor.

Desværre har forholdene udviklet sig til, at når de ældre får et behov for hjælp, så er det svært at opnå den tilstrækkelige hjælp.

Det er beskæmmende, at flertallet i Folketinget tilbyder de ældre så dårlige forhold, som tilfældet er, når vi allerede nu ved, at der om få årtier vil være flere ældre, der har behov for pleje og tryghed. Ifølge Danmarks Statistik vil der i år 2030 være ca. 400.000 færre i den arbejdsdygtige alder og næsten 200.000 flere pensionister. Forsørgerbyrden bliver således markant større for personer i den arbejdsdygtige alder.

De ældres vilkår skal forbedres betydeligt. Dette gælder ikke kun ældregenerationen i dag, men også kommende årtiers pensionister. Når der i løbet af 40 år bliver næsten 200.000 flere pensionister og 400.000 færre i den arbejdsdygtige alder, så opstår der et stort behov for finansiering af ydelser, der er aldersrelaterede, f.eks. større pensionsudgifter og sundhedsudgifter. Og da skatterne ikke kan forøges, uden at økonomien ødelægges yderligere, skal finansieringen af de større ældredgifter skabes gennem reduktioner af andre offentlige udgifter.

Børsen beskrev den 2. november i år, at finansministeren i den seneste Finansredøgørelse bevidst synes at være uopmærksom på, at udviklingen i befolkningens alderssammensætning skaber et større offentligt udgiftspress. Ældre har det største forbrug af sundhedsydelser. Således udgør 60-årige og derover en femtedel af befolkningen, men de tegner sig for halvdelen af alle sengedage, en tredjedel af alle hospitalsindlæggelser og en fjerdedel af klienterne hos de praktiserende læger. Der må forventes en eksplosion i sundhedsudgifterne i takt med, at befolkningen bliver ældre.

Ved helt at afskaffe statens gæld vil der fremover kunne spares 65 mia. kr. årligt i renteutgifter. Dette vil mere end rigeligt skabe finansieringsmuligheder for de stigende ældredgifter fremover. En anden mulighed er at

give bedre skattemæssige muligheder for at etablere private pensionsopsparinger.

Skattereformen var et slag i ansigtet på pensionisterne. Ældre Sagen forelagde beregninger for Folketinget og skatteministeren, der bl.a. viser, at enlige pensionister, der ejer selv mindre typer ejerlejligheder, vil få et underskud ud af skattereformen. Dette gælder for pensionister bosiddende i kommuner med en stor skatteudskrivningsprocent. Skatteministeren bekræftede indirekte i et svar til Folketingets Skatteudvalg den udtalte sociale slagside ved skattereformen.

Han forsøgte i sit svar at mindske problemet ved at oplyse, at det kun er 1,4 pct. af pensionistfamilierne, der får et tab på over 2.000 kr. om året. Imidlertid svarer 1,4 pct. af pensionisterne til ca. 11.200 personer, og ca. 3,6 pct. pensionistfamilier må imødesee et tab mellem 0 og 2.000 kr. på grund af skattereformen. Det svarer til næsten 29.000 personer, så det er altså mere end 40.000 personer, der svækkes økonomisk af skattereformen.

Man skal være opmærksom på, at disse tal er kunstigt lave, idet de hviler på en forudsætning om, at alle de pensionister, der har mulighed for det, lader deres ejendomsskat og lejeværdi af egen bolig indefryse, således at de ikke selv kommer til at betale disse skatter, men at de står som pant i boligen.

For at kunne give fremtidens ældregenerationer anstændige vilkår er forudsætningen, at forholdene for de ældre allerede i dag forbedres. Socialministeren har søgt at negligere forskellen mellem moderne ældrecentre og plejehjem. Plejehjem er oprettet og indrettet til svage, som ikke kan klare sig selv i eget hjem. Derfor er der på plejehjem en fast tilknyttet ansvarlig leder og et fast normeret personale, og kommunerne er hundrede procent ansvarlige for beboerne på plejehjem i modsætning til ældrecentre. Den beboerindflydelse, som ikke kan varetages af beboerne, skal således varetages af de pårørende. Beboerne på moderne ældrecentre må nøjes med kommunernes almindelige fjernbetjente hjemmehjælp. På plejehjem kan beboerne føle sig trygge, for de ved, at det nødvendige personale er til stede, men den samme tryghedsfølelse er ikke til stede i de moderne ældrecentre.

I dag kan mange ældre, der har behov for pleje og tryghed døgnnet rundt, ikke få det, for-